

De jazzy tango van het Quasimodo Trio

Het Quasimodo Trio is een ambitieus driemanschap dat de tango met frisse oren tegemoet treedt. Met een bezetting van piano, bandoneon en contrabas spelen ze een sfeervolle mengeling van moderne tango en jazz. De meeste composities zijn van de hand van bandoneonspeler Daniel Ruggiero. Hun eerste en vooralsnog enige cd stamt uit 2004, en is relatief onopgemerkt gebleven. De komende maand komt het trio naar Nederland om concerten te geven en hun nieuwe plaat op te nemen. Hoog tijd voor een kennismaking en een interview.

De frontman van het trio is Daniel Ruggiero. Als zoon van Osvaldo Ruggiero rust er een zware last op zijn schouders: zijn vader was ruim 25 jaar de eerste bandoneonist van het orkest van Osvaldo Pugliese en daarmee voor een belangrijk deel verantwoordelijk voor het typische geluid van het orkest. Het lijkt Daniel niet te deren, op de titelloze debuutplaat van het trio gaat hij de concurrentie met zijn vader niet aan.

De cd bevat acht tracks, waarvan er zes door Daniel zijn geschreven. Vaak lange stukken die de luisteraar door verschillende sferen loodsen. Waar in traditionele tango een pakkende melodie vaak de leidraad is, kiest Ruggiero voor subtiele harmonische progressies, ritmische figuren en gevoelige klankschakeringen. Rustige, weldadige muziek, die soms losbarst in een heftige eruptie. De klankkleuren van de plaat doen soms denken aan de muziek van Keith Jarrett, of zelfs Claude Debussy. De ritmiek en de typische combinatie van bandoneon en piano maken het geheel onmiskenbaar tango.

Pianist Exequiel Mantega tekent voor de compositie *Septiembre*. Het achtste stuk op de plaat is een combinatie van *Spain* van Chick Corea en *Adiós Nonino* van Astor Piazzolla, een combinatie die interessanter lijkt dan dat ze uiteindelijk is, omdat de vaakgespeelde piano-introductie vrijwel letterlijk wordt gevolgd.

Exequiel Mantega voelt zich als pianist als een vis in het water in het idioom van de band. Hij is als muzikant duidelijkst het sterkst en kan de ambitieuze visie van het trio zonder meer waarmaken. Zijn spel bevat nuances en subtiliteiten die de composities versterken. Bassist Nicolas Rainone speelt sterk en ritmisch in de begeleidingen, maar staat ook zijn mannetje in de vele lyrische contrabaslijnen. Daniel Ruggiero komt als muzikant eigenlijk te kort. Zijn toon is vlak en soms afgeknepen en hij weet de complexe melodieën niet altijd overtuigend over te brengen.

De ambitie van de groep klinkt ook door in de uitleg die bij elke compositie wordt gegeven. De engelse vertaling is krakkemikkerig maar geeft daardoor juist

Een hartstocht voor ritme
Ontdek de verrassende mogelijkheden die de ritmes van D'Arienzo en Biagi je bieden en geniet van de speelbaarheid waarmee je die tot uitdrukking kan brengen in je dans.

28 oktober
lezing - workshop - minilonga
Lorena de Miranda Serra & Philip Ruitenber
Alle info: www.fuegolento.nl
telefoon: 030 2317518

D'Arienzo
Workshop/Lezing

Fuego Lento

een poëtisch beeld dat past bij de sfeervolle stukken. Ik kan het niet laten er een te citeren, behorend bij het nummer *El arte de rodar*. "The art to roll: With an intimate beginning, this work is developed towards a place that is directly related to the title and begins to become but vertiginous of the passage of the compasses." Denkt u daar maar eens over na.

Via e-mail had ik een kort interview met Daniel Ruggiero die de afgelopen jaren in veel cross-over bands gespeeld heeft, onder meer Tanghetto en Hybrid Tango.

Wanneer ben je met het trio begonnen?

We zijn begonnen in 2003 - 2004 toen ik Exequiel Mantega, de voormalige pianist van het trio leerde kennen. Samen begeleidden we Sandra Luna op haar tournee door Europa en Noord-Amerika. Op een van deze reizen wisselden we ideeën en melodieën uit en zo kregen we de structuur te pakken van de stukken die we later hebben opgenomen.

Hoe kom je aan de naam Quasimodo Trio?

In de eerste plaats uit bewondering voor de Italiaanse dichter Salvatore Quasimodo, wiens gedichten veel muzikale inspiratie geven. Daarnaast is het een stuk van Charlie Parker dat we erg goed vinden. Tenslotte omdat onze composities mooi zijn op een andere manier, net als de mythische figuur van de Notre Dame.

Jullie cd uit 2004 is een mengeling van jazz harmonieën en tango ritmes. Hoe heeft jullie muziek zich in de afgelopen drie jaar ontwikkeld?

Om te beginnen is Pedro Onetti bij ons trio gekomen. Hij heeft Exequiel als pianist vervangen,

maar ook als componist onze muziek verrijkt. Daarnaast zijn we muzikanten die voortdurend zoeken en onderzoeken, studeren en nieuwe ideeën in het hoofd hebben met de logica van onze porteño-wortels. Ik denk dat ons nieuwe werk veel interessanter is. De weg die we de afgelopen jaren hebben afgelegd heeft ons de vrijheid gegeven onze visie op Buenos Aires in de 21e eeuw te schilderen.

Wat zal het repertoire voor de concerten in Nederland zijn?

We zullen onze eerste cd presenteren en daarnaast materiaal spelen van de tweede plaat die we in Nederland zullen opnemen, onder meer met het strijkkwartet van Martijn van der Linden. De plaat zal in het voorjaar verschijnen.

Wat zijn je voornaamste invloeden?

Wie is je held?

Grote invloeden zijn Osvaldo Pugliese, Osvaldo Ruggiero (mijn vader), Horacio Salgan, Dino Saluzzi en Daniel Binelli. Uit andere genres Igor Stravinsky, Maurice Ravel, Claude Debussy, Chick Corea, Herbie Hancock en Bill Evans. Astor Piazzolla spreekt mij en mijn generatie mischien wel het meest aan. Hij stelde zijn leven en zijn werk in dienst van het vastleggen van het Buenos Aires van zijn tijd, een idee dat de grondslag is van ons project. ■

Het Quasimodo Trio speelt op 17 oktober in Nieuw en St Joosland, op 19 oktober in Amsterdam, op 20 oktober in Rotterdam en op 21 oktober in Antwerpen. Muziek van het Quasimodo Trio is te horen op www.quasimodotrio.com.ar. Met dank aan Marjo Productions.